

[Industriministeren]

kan bistå Kommissionen ved undersøgelser med henblik på bedømmelse af virksomheds-sammenslutninger, der er omfattet af forordningen.

Ved lovforslaget udstrækkes Konkurrencerådets sekretariats kompetence til at omfatte bistand til Kommissionen efter denne forordning.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for statsborgere i De Europæiske Fællesskaber og de nordiske lande.

(Lovforslag nr. L 57).

Lovforslaget er en genfremsættelse af det lovforslag, som blev fremsat den 10. oktober 1990. Den oprindelige fremsættelsestale er optrykt i Folketingstidende 1990-91, sp. 472-474. Lovforslaget var til 1. behandling den 25. oktober 1990, jf. Folketingstidende 1990-91, sp. 1085-1092, men nåede ikke at blive færdigbehandlet på grund af valget, som blev udskrevet den 22. november 1990. Lovforslaget er identisk med forslaget fra oktober 1990 bortset fra ikrafttrædelsestidspunktet. Ifølge det oprindelige forslag skulle loven træde i kraft 1. januar 1990, idet det direktiv, som søges gennemført med lovforslaget, jf. nedenfor, skulle være indarbejdet i national lovgivning senest 4. januar 1991. I stedet foreslås loven nu at træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lovforslaget har til formål dels at gennemføre EF-direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst 3 års varighed, dels at skabe hjemmel til at gennemføre tilsvarende generelle ordninger, som er under udarbejdelse i EF og under Nordisk Ministerråd.

Direktiv 89/48/EØF tilsigter at fremme den frie bevægelighed for statsborgere i EF for så vidt angår udøvelse som selvstændig eller lønmodtager af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne.

Nordisk Ministerråd (samarbejdsministrene) vedtog den 29. august 1990 en lignende ordning, der skal gælde for statsborgere i de nordiske lande. Aftalen er undertegnet den 24. oktober 1990.

I EF forhandles for tiden et direktivforslag om en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de erhvervskompetencegivende uddannelser, der ikke er omfattet af bestemmelserne i direktiv 89/48/EØF. Dette supplerende direktivforslag forventes at træde i kraft i 1992. Herefter vil udøvelsen af samtlige eksisterende lovregulerede erhverv være omfattet af én af de generelle ordninger.

Endvidere forberedes under Nordisk Ministerråd en ordning, som bygger på det direktivforslag, der skal supplere direktiv 89/48/EØF.

Samtlige ordninger må anses for at være administrativt tæt forbundne, hvorfor det er mest hensigtsmæssigt allerede ved vedtagelsen af det foreliggende lovforslag at skabe hjemmel til at gennemføre de foreslåede ordninger.

Lovforslaget giver rammerne for, hvorledes statsborgere i EF og de nordiske lande, som ønsker at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark, skal forholde sig, samt hvilke betingelser de skal opfylde. Den nærmere regulering af de individuelle ordninger forudsættes at ske ved bekendtgørelser, udstedt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

I medfør af direktiv 89/48/EØF kan et værtsland, som kræver et eksamensbevis for at kunne optage eller udøve et bestemt lovreguleret erhverv, ikke under henvisning til ansøgers manglende kvalifikationer nægte den pågældende adgang til at udøve det lovregulerede erhverv på samme vilkår som egne statsborgere. Endvidere åbner direktivet mulighed for, at ansøgere, som kommer fra medlemslande, hvor erhvervet ikke er lovreguleret, under visse nærmere betingelser kan udøve deres erhverv i værtslandet.

I henhold til direktivet er der tale om lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves et eksamensbevis for at optage eller udøve virksomheden. Med eksamensbevis sidestilles certifikat eller andet kvalifikationsbevis, der ligesom eksamensbeviset skal være udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat. Som eksempler på lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed

[Industriministeren]

kan nævnes statslige autorisationsordninger samt virksomhed inden for sundhedssektoren, hvor refusion via sygesikringen er betinget af et bestemt eksamensbevis.

Den uddannelsesmæssige afgrænsning af direktivets anvendelsesområde er foretaget af undervisningsministeren på grundlag af en traditionel inddeling af de videregående uddannelser suppleret med en vis hensyntagen til de andre medlemslandes afgrænsning.

Såfremt der er væsentlige forskelle i de uddannelseskra- v, som værtslandet stiller, i forhold til de kvalifikationer, som ansøgeren har, kan værtslandet stille supplerende krav enten om dokumentation for erfaring eller om prøvetid eller egnethedsprøve.

Direktivet forudsætter, at der enten findes eller etableres nationale kompetente myndigheder, som behandler ansøgninger om adgang til erhvervsudøvelse. Tilsvarende procedurer forventes indeholdt i de fremtidige ordninger. Ifølge lovforslaget skal spørgsmålet, om betingelserne er til stede for, at en ansøger kan optage eller udøve et lovreguleret erhverv i Danmark, påses af den (kompetente) myndighed, som allerede i dag administrerer det pågældende lovregulerede erhverv.

Af hensyn til en ensartet gennemførelse af direktivet i forhold til de berørte erhverv har Kommissionen nedsat en koordinationsgruppe, som skal behandle problemer i forbindelse med administrationen af direktivet. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen varetager ifølge forslaget disse funktioner, ligesom styrelsen er koordinator i forhold til de kompetente myndigheder.

Samtidig bemyndiges styrelsen til at fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelse af de omhandlede direktiver og aftaler. Styrelsen foreslås herunder bemyndiget til at kunne fastsætte regler om ansøgningsgebyrer.

I det omfang der er behov for egnethedsprøve eller supplerende undervisning i øvrigt, giver forslaget de forskellige myndigheder, der skal forestå gennemførelse af egnethedsprøve eller supplerende undervisning, adgang til at fastsætte og opkræve gebyrer i forbindelse hermed.

For danske statsborgere betyder gennemførelsen af de generelle ordninger om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, at der skabes lettere adgang til at udøve et erhverv i et andet EF-land eller i et af de nordiske lande. Antallet

af udenlandske ansøgere, som ønsker adgang til erhvervsudøvelse her i landet på grundlag af lovforslaget, forventes ikke at give anledning til problemer.

Jeg vil understrege, at gennemførelsen af de kommende forslag, på samme måde som det har været tilfældet med det vedtagne direktiv, sker i nær kontakt med de berørte myndigheder og organisationer, herunder DA, LO, FTF og AC.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om erstatning for skader forårsaget af stormflod.

(Lovforslag nr. L 58).

Lovforslaget har til formål at indføre en erstatningsordning for skader forårsaget af stormflod, finansieret ved en afgift på 10 kr. pr. police for forsikringer mod brand på fast ejendom og løsøre.

Forslaget er en uændret genfremsættelse af L 36, der blev fremsat den 10. oktober 1990, bortset fra en præcisering af de skattemæssige forhold i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt en udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for afgiftens opkrævning fra 1. april 1991 til 1. juli 1991.

Lovforslaget indebærer, at der nedsættes et uafhængigt stormflodsråd, der forestår lovens administration og efter udtalelse fra Kystinspektoratet afgør, om der har været stormflod i et område på et givet tidspunkt. Stormflodsrådet får i øvrigt bistand fra Assurandør-Societetets sekretariat, der bliver sekretariat for rådet, og forsikringsselskaberne, ligesom rådet efter behov kan anvende anden bistand.

I henhold til lovforslaget vil der blive ydet erstatning for umiddelbart indtrådte skader forårsaget af stormflod på bygninger og løsøre her i landet, når skadens genstand er omfattet af en forsikring mod brand, hvoraf der er betalt afgift til ordningens finansiering.

Der ydes dog ikke erstatning for en række skader, der er nærmere defineret i lovforslagets § 2, stk. 2.

For at motivere til forsvarlig adfærd er der indbygget en selvrisko i ordningen. Selvrisko-